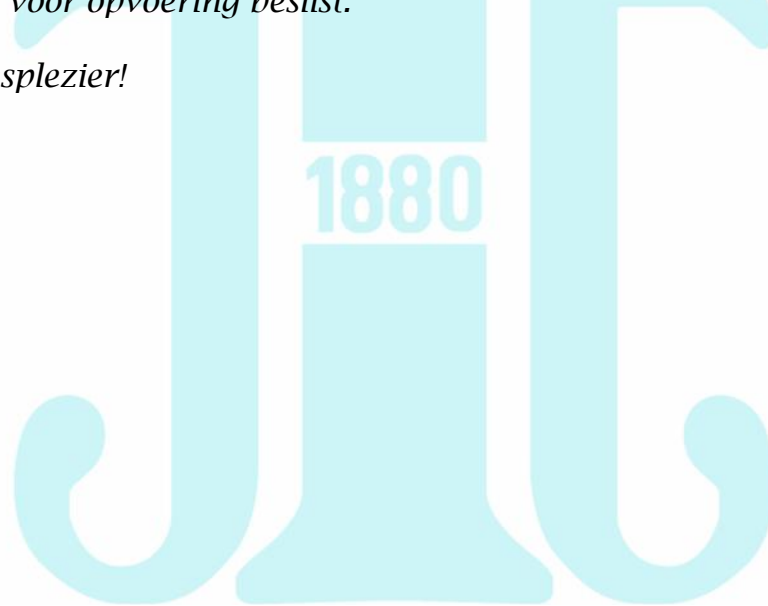

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk. Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid. Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

NONKEL WANNES
of een helaasheid der dingen van de elite

toneelspel in twaalf scènes

1880

door

Alex van Haecke

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2012

Nr.3107

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *NONKEL WANNES* op te voeren moet de naam van auteur *ALEX VAN HAECKE* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/011
ISBN 978-90-385-11771

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Alex van Haecke
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 3 heren)

GEORGES, 55, mediamagnaat

ELLY, 30, zijn tweede vrouw

WANNES, 60, zijn ex-schoonbroer

SONIA, 30, Georges' dochter

VALEER, 60, Wannes' studiegenoot

DECOR

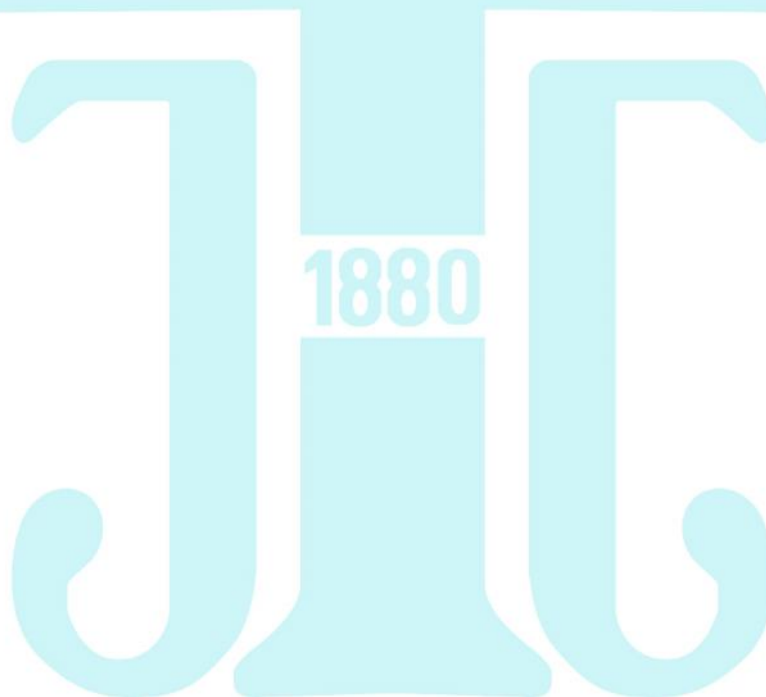
De veranda van een slecht onderhouden villa in Oostduinkerke, ouderwets gedecoreerd met typische afgedankte, oude zomerverblijf-meubels en toebehoren, met ervoor een bordes/terras. Daar staan ook de tuinstoelen met ernaast een bijzettafeltje. De tuin kan gesuggereerd worden met zowel cour als jardin wat struikgewas.

NOTA

Het in scène 11b bedoelde orchestrale fragment uit “Sunset Boulevard” is hetgeen dat op track 12 van de cd-versie van de voorstelling met Glenn Close begint na het moment dat Norma Desmond “Joe” heeft geroepen.

VOORAF

(Wanneer het publiek binnenkomt speelt er jazzmuziek. Het licht op de scène is geconcentreerd op het bordes. Nonkel Wannes zit in een tuinstoel met een glas champagne in de hand. Op het tafeltje ernaast staat een ijsemmer met de fles. Hij is nog in zijn nachtkledij met een openhangende kamerjas. Hij kijkt zomaar wat voor zich uit, drinkt, schenkt bij, morst, slaat het vocht van zijn kledij, geeuwt, kijkt “naar de lucht”, vindt het weer duidelijk maar niets. Hij staat recht, rekt zich uit en terwijl hij van cour naar jardin wandelt krabt hij zich. Hij stopt, kijkt “de tuin” in, draait zich dan om en gaat tegen het struikgewas staan “plassen”. Dan gaat hij opnieuw naar zijn tuinstoel, schenkt bij en gaat zitten.)

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Het zaallicht fade en het podiumlicht verplaatst zich naar de veranda. Sonia komt vanuit de gang cour in de veranda. Ze draagt een kamerjas over haar nachtkledij. Ze eet een toast met confituur en gaat naar de cd-speler, zet de jazzmuziek af, neemt de cd uit het toestel en steekt er een andere in. Operamuziek. Sonia zingt abominabel met de muziek mee terwijl ze verder eet, morst dan de confituur op de grond en probeert die met een zakdoek op te kuisen. Dan komt ze tot aan de rand van de veranda, kijkt ook “naar de lucht” en vindt het weer ook maar niets. Dan gaat ze al zingend opnieuw weg via de gang jardin. Vanuit de gang cour komt Elly op met een glas fruitsap. Ze draagt een dikke kamerjas. Ze gaat de opera afzetten, wisselt ook van cd, maar drinkt tegelijkertijd waardoor ze op het toestel morst. Een of andere hit start. Elly veegt het fruitsap van het toestel met de mouw van haar kamerjas. Dan komt ze ook tot aan de rand van de veranda, kijkt ook “naar de lucht” en vindt het weer ook maar niets. Ze gaat opnieuw de veranda in en gaat aan de tafel zitten. Dan komt Georges binnen vanuit de gang cour met een dikke boterham met kaas en hesp. Hij draagt een short en een T-shirt en gaat ook naar de cd-speler, zet de hit af, wisselt ook van cd. Gregoriaanse muziek. Hij probeert ook mee te zingen terwijl hij naar de rand van de veranda gaat. Er valt een stuk hesp of kaas uit zijn boterham, hij raapt het op en steekt het in zijn mond. Hij kijkt ook “naar de lucht” en vindt het weer ook maar niets. Dan gaat hij ook opnieuw de veranda in en verdwijnt in de gang jardin. Dan ziet Nonkel Wannes Elly zitten. Hij gaat de veranda in. Elly constateert dat, zet snel met de afstandsbediening van de cd-speler de muziek af en vlucht in de gang jardin. Dan horen we vanuit de richting van de kast in de veranda een gsm. Nonkel Wannes wacht even en besluit dan de gsm te zoeken. Die ligt onder allerlei spullen in de schaal die op de kast staat. Nonkel Wannes bekijkt de gsm, twijfelt en drukt dan een toets in.)

STEM : Welkom. U heeft één nieuw bericht. Ontvangen vandaag om vijf uur vijftig.

(Dan komt Sonia binnengelopen vanuit de gang jardin. Ze trekt nogal krachtig de gsm uit de hand van Nonkel Wannes, drukt snel een toets in en wil opnieuw de gang in.)

WANNES : Olalala! Ben je bang dat ik een geheim ga ontdekken?

SONIA : Maar nee.

WANNES : Is die van jou?

SONIA : Ja.

WANNES : Ik wist niet dat jij nog zo'n ouderwetse gsm had.

SONIA : Dat was mama haar gsm.

WANNES : Ja? En die is nog altijd geactiveerd?

SONIA : Ja.

WANNES : Waarom?

SONIA : Zomaar.

WANNES : Er staat een bericht op van vanmorgen half zes.

SONIA : *(Gaat de gang in. Off.)* Daar zal ik zo dadelijk wel naar luisteren.

WANNES : *(Roept haar na.)* Dat moet verdomme een hitsige knaap zijn die jou al om half zes 's morgens nodig heeft!

SONIA : *(Off.)* Ja.

WANNES : Enfin. *(Dan kijkt hij op zijn horloge, neemt zijn gsm uit de zak van zijn kamerjas en drukt een toets in.)*

STEM VALEER : Met Valeer. Mag ik u hartsgrondig groeten.

WANNES : Ja, dat mag je. En? Waar ben je op dit ogenblik?

STEM VALEER : Mag ik u dwingend vragen met wie ik de toevallige eer heb?

WANNES : Kom, doe maar normaal. Ik ben het.

STEM VALEER : O! Wannes! Nu hoor ik het! Hoe is het, vriend?

WANNES : Goed, maar...

STEM VALEER : Slecht weer, hé, vriend. En je weet, als het regent...

WANNES : Je gaat me toch niet vertellen dat je thuis gebleven bent?

ST.VALEER : Nee, vriend, helemaal niet! Maar ik heb toch opnieuw wat last van dat slechte weer.

WANNES : Waar ben je al?

STEM VALEER : De trein rijdt net het station binnen.

WANNES : Nu al?

STEM VALEER : Ooo! Wat een lawaai! (*Wat terzijde.*) Jongens, rustig! Ik ben aan het telefoneren. (*Opnieuw in telefoon.*) Sorry, Wannes, maar een groepje geüniformeerde jeugd van tegenwoordig maakt hier meteen al veel kabaal. Een bende Chiro of KSA of iets van die strekking die van plan is zich aan zee wat te gaan uitfreaken. En dan komt dat thuis met zand van in hun haar tot tussen hun tenen, zelfs tot in hun onderbroek.

WANNES : Jaja, het is al goed. Luister eens...

STEM VALEER : Wat een slecht weer, hé, vriend!

WANNES : Ja, dat heb je al gezegd, maar luister nu eens even...

STEM VALEER : En je weet, ik en regen, maar ja, aan zee...

WANNES : Ben jij nu al in Veurne?

STEM VALEER : (*Na een pauze.*) Veurne?

WANNES : Ja. Waar anders? Enfin, dat was tenminste toch de bedoeling.

STEM VALEER : Ja, ik ben wat vroeger dan we hadden afgesproken, maar ik lag vanmorgen al om vijf uur klaarwakker. Zo nerveus was ik. Je begrijpt wel waarom en van slapen kwam er niets meer in huis. Om zes uur was ik al in het station en toen heb ik me gepermitteerd de eerste de beste trein naar zee te nemen.

WANNES : Geen probleem, Valeer. Luister, blijf waar je bent. Ik kom je onmiddellijk halen.

STEM VALEER : O, dat is heel vriendelijk, vriend. Jammer van dat slechte weer, hé? Dat werkt nog steeds op mijn, zoals je weet, wat getormenteerde zenuwen. Maar kom, we moeten de moed erin houden. Trouwens, aan zee trekt het makkelijker open dan in het binnenland, zegt men toch. En daarbij, als het aan zee regent is dat niet zo erg dan wanneer het in de Ardennen regent. Als het daar regent, is het er triestig en grauw, vooral vanwege al die grijze huizen

daar, maar aan zee...

WANNES : Jaja, oké. Alles is toch in orde, want zo te horen is het net of je opnieuw wat...

STEM VALEER : Nee, vriend! Ik ben helemaal niet opnieuw wat! Integendeel, ik voel me uitstekend.

WANNES : Je weet toch nog wat je bij ons aan zee komt doen, hé?

STEM VALEER : Dat zal wel zijn! Dat weet ik maar al te goed! Maar ik ben wel wat zenuwachtig, Wannes. Dat begrijp je toch wel hoop ik?

WANNES : Natuurlijk.

STEM VALEER : Want ik ben heel nieuwsgierig na hetgeen je me allemaal verteld hebt.

WANNES : Jaja, tot straks. *(Drukt gsm af terwijl hij in de gang jardin gaat.)*

(Dan horen we opnieuw de stem die het ingesproken bericht aankondigt.)

STEM : Welkom. U heeft één nieuw bericht. Ontvangen vandaag om vijf uur vijfendertig.

(Een korte pauze en dan horen we de stem van Valeer.)

STEM VALEER : Een opperbeste goedemorgen, mijn lieve Suzanne. Ondanks de felle regen verlaat ik zoals gepland vandaag mijn schuilplaats. Want het is eindelijk zo ver. Vandaag begin ik aan mijn missie, aangemoedigd door jouw mooie glimlach, immer onverstoort gebrand op het netvlies van mijn bezwaard geheugen.

(Sonia komt met de gsm aan haar oor vanuit de gang cour.)

Ik wil mijn zending dan ook aanvatten met mijn dagelijks gedicht voor jou. *(Een korte pauze.)* Zelfs onmogelijk blijft de diepe liefde tijdloos overeind. De onverwachte vrucht ervan negeren is niet langer een gedwongen optie. Die mogen aanschouwen ervan een grensverleggende stimulans. Om het

onmogelijke mogelijk te kunnen maken. Moge dat het doel zijn waar ik levenslang naar streven mag.

(Sonia glimlacht wat ontroerd en drukt een toets in.)

STEM : Bericht bewaard.

(Het licht fade.)

Scène 2

(Operamuziek. Het licht in de veranda en op het bordes fade in. De ijsemmer met de fles staat nu op de tafel. Sonia zit in een zetel, staat dan op, loopt rond. Elly zit nog steeds aan tafel. Ze drinkt champagne en eet koekjes. Georges komt binnen en schenkt zich een glas champagne in en komt dan tot op het bordes.)

GEORGES : Het regent voor de verandering nog maar eens.

(Sonia “zingt” en danst met de opera mee.)

ELLY : Sonia! Zit stil!

(Sonia stopt abrupt en gaat ergens zitten.)

GEORGES : En het gaat de hele week regenen, zeggen ze.

ELLY : Je maakt stof met dat heen en weer geloop en afstoffen staat vandaag niet op mijn programma.

GEORGES : Dat staat nooit op jouw programma.

ELLY : Ja, dat is waar...

GEORGES : Dat vochtig weer is een regelrechte ramp voor mijn knieën.

SONIA : Hij blijft zo lang weg.

ELLY : Of ga in je hok wat op de hometrainer zitten stampen.

GEORGES : Dan wordt het nog erger.

ELLY : Jij niet! Sonia!

GEORGES : En daarbij, hij werkt niet meer.

SONIA : De trein zal weer vertraging hebben.

GEORGES : Hij is vastgeroest.

ELLY : De trein?

SONIA : Treinen naar de Westhoek hebben altijd vertraging.

GEORGES : De hometrainer!

SONIA : Omdat de Westhoek een uithoek is aan het eind van de lijn.

ELLY : Dat tuinhuis is ook niet geïsoleerd.

SONIA : Alle vertragingen onderweg richting Westhoek worden op den duur samengeteld en daardoor hebben de treinen naar de Westhoek aan het eind van de lijn altijd vertraging.

ELLY : Dat zou nog eens iets voor jou zijn!

GEORGES : De grasmachine ook.

ELLY : Woordvoerder van de NMBS.

GEORGES : Dat is ook vastgeroest.

SONIA : Of hij heeft zijn trein gemist.

GEORGES : Door al dat vocht. Net zoals mijn knieën.

ELLY : Wie?

GEORGES : We zouden dat kot beter laten afbreken.

SONIA : Dat is geen kot, hé, papa.

GEORGES : (*Bedoelt de opera.*) Zeg! Moet dat echt?

SONIA : Dat is mijn hoogstpersoonlijk resortje.

GEORGES : Hela!

SONIA : En dat van mama zaliger.

ELLY : Wat?

SONIA : (*Wijst naar "de tuin".*) Daar! Mijn miezemuizerig tuinhuisje natuurlijk.

GEORGES : Dat kattengejank, moet dat echt?

ELLY : Dat is een van haar kronkels, dat weet je toch.

GEORGES : Wat?

ELLY : Dat als het regent jouw dochter graag naar een opera luistert.

SONIA : Ja! Want dat is gezellig.

GEORGES : Gezellig... gezellig... Enerverend is dat, ja.

SONIA : Zegt de uitgever van het prestigieuze glossy-tijdschrift "Opera-tioneel".

GEORGES : Ik geef dat uit om... enfin, je weet waarom.

ELLY : En met veel verlies.

GEORGES : Net daarom.

ELLY : Wanneer ga je nu eindelijk eens werk maken van mijn tijdschrift?

SONIA : Ik ben benieuwd hoe dat gaat zijn.

ELLY : Ik al lang niet meer. Van dat tijdschrift komt toch niets in huis.

SONIA : Ik heb het over onze verrassingsgast. Het is een speciale heeft Nonkel Wannes gezegd.

ELLY : Wie?

GEORGES : Wie is er nu geïnteresseerd in een blaadje over mode voor grote maten?

SONIA : Onze verrassingsgast van dit jaar!

ELLY : Het moet niet alleen over de mode, maar ook over seks van en voor grote maten gaan. Net dat gaat verkopen.

GEORGES : Wannes heeft mij de oren van mijn kop gezaagd over die verrassingsgast.

SONIA : Nonkel Wannes zei dat het dit jaar geen BV is. Daarom ben ik zo benieuwd.

ELLY : Het publiek is benieuwd hoe grote maten het doen en daar moet je op inspelen.

GEORGES : Maar ik moet toegeven, ik wist het op den duur niet meer.

ELLY : Zeker als het over twee grote maten gaat die aan het vrijen zijn.

GEORGES : Eigenlijk wou ik dat ieder jaar uitnodigen van een verrassingsgast afschaffen. "Niets van," zei Wannes. "Ik zal dit jaar wel voor iemand zorgen."

ELLY : Zo twee dikke buiken op elkaar! Dat moet mijn gedacht wat geven. Dan moet de lont van de bom lang genoeg zijn.

GEORGES : Waar zit hij eigenlijk? Hé?

ELLY : Wat?

GEORGES : Zet dat gekweel af dan versta je me tenminste. Ik vroeg waar Wannes zit.

ELLY : Geen idee.

SONIA : Hij is naar het station.

ELLY : Ja?

GEORGES : In Oostende?

SONIA : Nee, in Veurne.

GEORGES : Is daar een station in dat boerengat?

SONIA : Aan het eind van de lijn.

GEORGES : Wat is hij daar gaan doen?

SONIA : Ik had het kunnen denken.

GEORGES : Wat?

SONIA : Dat jullie uit de lucht zouden vallen.

GEORGES : Hoezo?

SONIA : Nonkel Wannes heeft dat toch allemaal verteld.

ELLY : Ik weet van niets.

GEORGES : Wat verteld?

ELLY : En wanneer?

SONIA : Gisterenavond.

ELLY + GEORGES : Ja?

SONIA : Ja.

GEORGES : (*Wacht op uitleg.*) Nu weten we nog niks.

SONIA : Iemand gaan afhalen.

ELLY : Hé?

SONIA : Dat is het antwoord op uw vraag, papa. Nonkel Wannes is in Veurne aan het station iemand gaan afhalen.

GEORGES : Iemand? Wie iemand? Wat iemand?

SONIA : Die verrassingsgast! Zeg, hei! Slapen jullie nog of wat?

ELLY : De plaag van elke zomer, de derde week van juli, die van de 21ste, de verrassingsgast!

GEORGES : En jij weet wie dat is, Sonia, of wat?

ELLY : Dat is begonnen met die geschifte kunstschilder. Die Bervoets. Weet je nog? Vijf jaar geleden?

SONIA : Nee, papa, ik weet niet wie dat het is. Dat is net de verrassing.

ELLY : Meneer daar ging met die tuinkabouter en Jan Declair zozegd een galerij beginnen. Niets van in huis gekomen natuurlijk.

GEORGES : Verdomme! Ik had het hem moeten vragen.

ELLY : En vier jaar geleden was het die hyperkinetische regisseur. Die fameuze Frank Van Laecke.

SONIA : Ik weet alleen dat het een hele speciale is.

ELLY : Die wou van Het Verdriet Van België een grote musical maken met muziek van Will Tura. Met Gary Hagger in de rol van Louis Seynaeve.

SONIA : Daar is die toch te oud voor.

GEORGES : Ik kan niet tegen verrassingen. Dat weet hij.

SONIA : Die Louis is elf jaar.

ELLY : Allemaal niets van gekomen natuurlijk. Drie jaar geleden was het Jan Fabre.

GEORGES : Heeft Wannes echt niets gelost?

SONIA : Alleen dat het een fameuze verrassing gaat zijn.

ELLY : Die wou mij helemaal bodypainten. Met een blauwe bic.

GEORGES : En hoe lang? Hé?

ELLY : En mij dan zo tentoonstellen in het Smak in Gent. Al een geluk dat hij me niet wou inpakken in rauwe hesp.

SONIA : Wat?

GEORGES : Gaat die iemand hier lang blijven?

ELLY : En twee jaar geleden was het dat voze beenhouwerszootje. Die betweter van een Tom Lanoye.

SONIA : Zoals gewoonlijk, hé, papa, een week.

ELLY : Na drie dagen kwam hij mij zeggen dat hij een reeks van drie dikke boeken ging schrijven met als titel “Als de muren van deze villa zouden kunnen spreken.”

GEORGES : Waarom weet ik dat niet?

ELLY : Met als ondertitel “De seksuele helaasheid der dingen van de elite.”

SONIA : Papa! Nonkel Wannes heeft dat gisterenavond allemaal verteld, zeg ik net.

GEORGES : Dat van die verrassing?

ELLY : En vorig jaar was het eindelijk een vrouw. Ik blij. Kwam hij af met dat misbaksel van een Goedele Liekens.

SONIA : Ja! Hij heeft alleen niet gezegd wie dat het is, maar ja, toen waren jullie al aan jullie zesde fles champagne bezig.

ELLY : Meneer daar had dat mens hier in huis gehaald om mij te komen uitleggen dat een weekblad en een tv-programma voor vrouwen met grote maten niet zou werken.

GEORGES : Wij zaten ginder in de pergola en jij en Wannes zaten hier op het terras. Hoe konden wij dan horen wat...

SONIA : Nee, papa. Wij zijn op een gegeven moment bij jullie komen zitten en toen heeft Nonkel Wannes... enfin, het heeft geen belang.

GEORGES : Ik ben toch eens benieuwd. (*Tegen Elly.*) Jij niet? (*Geen reactie.*) Hé? Jij niet, Elly?

ELLY : Wat?

GEORGES : Ben jij niet benieuwd?

ELLY : Hé?

GEORGES : Op die manier kun je niet praten, hé zeg! Ik vroeg of dat jij niet benieuwd bent.

ELLY : Nee.

GEORGES : Jaaaar, heb je gehoord wat ik je gevraagd heb?

ELLY : Ja ja...

GEORGES : Wel dan?

ELLY : Wat?

GEORGES : Ben jij niet benieuwd?

ELLY : Benieuwd? Waarvoor?

GEORGES : Asjeblief, hé! Waarover zijn we nu al de hele tijd bezig?

ELLY : Over jouw fameuze verrassingsgasten van de laatste vijf jaar.

GEORGES : Nee, daarover was jij bezig. Wij waren bezig over die iemand die Wannes heeft uitgenodigd.

ELLY : Kennen we die?

GEORGES : Nee!

ELLY : Als we hem niet kennen dan kan het ook geen verrassing zijn. Een verrassing is maar een verrassing als je er iets aan hebt, als je verrast wordt omdat je verwacht had dat die of die plotseling voor je neus zou staan, maar dat het nadien iemand anders blijkt te zijn. Dat is een verrassing.

GEORGES : Ik kan er niet tegen dat ik geen controle heb over wat er hier 's zomers

gebeurt.

ELLY : Is dat juist?

GEORGES : Wat?

ELLY : Mijn uitleg over dat iets een verrassing is of niet.

GEORGES : Ja ja, dat was juist...

ELLY : Ik ben al lang niet meer benieuwd. Voor wat dan ook.

(Het licht fade.)

Scène 3

(Een flard muziek. Het licht fade in in de veranda en op het bordes. Elly ligt op een tuinstoel. De fles champagne staat op een tafeltje naast haar. Sonia loopt op het bordes wat hyperkinetisch heen en weer.)

SONIA : Nu blijven ze toch echt lang weg!

ELLY : Ik heb verdomme te veel koekjes gegeten. *(Krijgt een oprisping.)* Dat doet deugd...

SONIA : Ik kan daar niet tegen!

ELLY : Dat kan mij niets schelen. Mij doet zo'n oprisping goed.

SONIA : Nee! Dat ze zo lang weg blijven!

ELLY : Wil jij eens iets voor me doen, Sonia?

SONIA : En waar zit onze papa?

ELLY : Waarom?

SONIA : Daarom!

ELLY : Zijn bloedklonters gaan doen oplossen.

SONIA : Hé?

ELLY : De sportieve gaan uithangen, een wandelingetje gaan doen.

SONIA : Als hij maar niet van gedacht veranderd is.

ELLY : Ik heb hem met mijn eigen ogen gelaarsd en gespoord, enfin, het wilt gezegd zijn, zien vertrekken. Door de duinen hierachter...

SONIA : Nee! Onze verrassingsgast!

ELLY : En?

SONIA : Niets “en”!

ELLY : Nee! Of dat je voor mij eens iets wil doen!

SONIA : Wat?

ELLY: Maalox gaan halen bij de apotheker. Voor mijn maag. En een pak tampons. Ik zit zonder en het is weer zover.

SONIA : Kun je dat zelf niet?

ELLY: Ik voel me te misselijk. Ik had het aan Georges kunnen vragen, maar hij was al weg toen ik er aan dacht. En tampons zijn niet zo meteen Georges zijn afdeling.

SONIA : Volgens hetgeen Nonkel Wannes mij van hem verteld heeft, is hij er toe in staat!

ELLY : Meen je dat? Zie jij Georges tampons gaan kopen?

SONIA : Nee! Van niet te komen!

ELLY : Wie?

SONIA : Zeg, Elly! Onze verrassingsgast natuurlijk! Bel Nonkel Wannes op. Hij kan op de terugweg van het station bij een apotheek langsgaan.

ELLY : Ja, dat kan ik ook doen. Geef mijn gsm eens. Hij ligt daar op de kast.

SONIA : Asjeblief!

ELLY : Ja, asjeblief, ja...

(Sonia gaat naar binnen en komt terug met de gsm. Elly drukt een toets in en wacht.)

STEM WANNES : Met Wannes.

ELLY : Ik ben het.

STEM WANNES : Ben je daar alleen?

ELLY : Nee.

STEM WANNES : Wie is er bij je?

ELLY : Sonia. Waarom?

STEM WANNES : Dan kunnen we niet eens even praten?